

[Askjær Jørgensen]

for medarbejderne på en virksomhed skal naturligvis gå ud på, at der skabes trygge betingelser for virksomhederne, så virksomhedernes medarbejdere kan være trygge i stedet for at skulle gå og stadig være angst for, at virksomhederne bukker under for presset fra den meget erhvervsfjendtlige lovgivning, som er vedtaget her i tinget, bl. a. med venstres og socialdemokratiets stemmer.

Når nu arbejdsministeren og forhåbentlig med ham hele regeringspartiet er tilhængere af en tryghedsaftale, og når også fremskridtspartiet kan gå ind herfor, er der allerede ved at være flertal for den. Når man læser den udmærkede bog, der er skrevet af forslagsstilleren, hr. Fogh Rasmussen, hvor det dokumenteres, hvor samfundsskadeligt indkomstkattesystemet er for erhvervslivet, og hvor venstremanden dokumenterer, hvordan indkomstkattesystemet ødelægger det danske erhvervsliv, hvordan det forhindrer, at dansk erhvervsliv kan konsolidere sig, ja, så fremgår det, at venstremanden, der har fremsat forslaget, også er enig i, at det skal ændres. Så er der straks flertal for, at vi kan gå i gang om 2 timer og ikke om 2 år.

Den tryghedsaftale, man skal have, skal naturligvis være en lovgivning, der sikrer, at renten bliver sat ned. Hvis man vil gennemføre de rigtige lovforslag, kan vi få et udlånsrenteniveau i den sidste halvdel af 1980 på maksimum 12 pct. Det kan i 1981 sættes ned til 10 pct., og i 1982 kan det sættes ned til 8 pct.

Punkt 2 i tryghedsaftalen skal naturligvis være, at folketinget forpligter sig til en lovgivning, der sikrer, at bruttoprisen på arbejdskraften ikke stiger i de første 5 år, men at reallønsfremgang udelukkende gives gennem skattelettelser og lavere priser for danske varer.

Punkt 3 i tryghedsaftalen kunne være, at folketinget forpligter sig til at fjerne statsafgiften på virksomhedernes bruttofortjeneste – statsafgiften på bruttofortjeneste er jo indkomstkatten. Hr. Fogh Rasmussen belyser i sin bog, hvor skadeligt det er, at man beskatter den fortjeneste, der ligger i virksomhederne, som skulle bruges til at konsolidere virksomhederne med.

Hvis så folketinget vil ophæve prisstoplovene – de prisstoplove, der ikke tillader indregning af de stigende finansieringsomkostninger på trods af diskontoforhøjelse, galo-

perende renteniveau osv. – ville det hjælpe noget.

Når man kom et stykke hen med den tryghedsaftale, kunne man gå i gang med at fjerne en hel masse andre unødvendige love, der generer erhvervslivet, f. eks. den om Lønmodtagernes Garantifond, for den vil der ikke være brug for. Når vi har lavet en tryghedsaftale for erhvervslivet, er der ingen virksomheder, der vil gå ned og hjem, og så er der ingen grund til at have den lov, og så kunne erhvervslivet slippe for at betale ind til den fond.

Man skulle naturligvis også tage fat på at nedlægge arbejdsformidlingen, for der vil jo ingen være, der søger arbejde, når der bliver tryk på arbejdsmarkedet.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti deler forslagsstillerens bekymring for de mindre virksomheder. Vi vil derfor heller ikke afvise, at det foreslåede udvalg kan gøre nytte, men vi har nogle forbehold.

For det første hvad angår kommissoriet. Hvis man specielt vil styrke det mindre erhvervsliv, er det nødvendigt, at der medtages et punkt om at afdække de faktorer, der stiller større erhvervsvirksomheder bedre end mindre. Det er så meget mere nødvendigt, som forslaget ifølge bemærkningerne også omfatter detailhandelen. Så vidt jeg forstår, ønsker venstre ikke forbruget udvidet, så den samlede detailhandel kan næppe forøges, og derfor er der her direkte tale om at styrke de mindre virksomheder i konkurrencen med de større.

For det andet hvad angår sammensætningen af udvalget. Forslagsstillerne nævner, at en række brancheorganisationer skal være repræsenteret. Vi vil fremhæve, at også lønmodtagernes organisationer bør være repræsenteret. Specielt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har en ekspertise, der bør udnyttes i denne forbindelse, men også en række andre faglige organisationer bør være repræsenteret i udvalget.

For det tredje må selv gode initiativer vurderes i lyset af, hvad der ellers foregår. Det vil derfor være rimeligt at afvente den erhvervspolitiske redegørelse, som industriministeren har bebudet, for at se, om der her skulle være tale om overlappende initiativer.